

Sag C-222/21**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

22. marts 2021

Forelæggende ret:

Obvodní soud pro Prahu 1 (Den Tjekkiske Republik)

Afgørelse af:

1. oktober 2020

Sagsøger:

České dráhy, a.s.

Sagsøgte:

Univerzita Pardubice og 103 yderligere parter

KENDELSE

Obvodní soud pro Prahu 1 (distriktsdomstolen i Prags 1. distrikt, Den Tjekkiske Republik) [udelades] har i sag

ansøger: **České dráhy, a.s.,**

[udelades] Prag 1

vedrørende et søgsmål i henhold til femte del af občanský soudní řád (den civile retsplejelov)

afsagt følgende kendelse:

[Udelades] [sagen udsættes]

[Udelades] I henhold til artikel 267 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (herefter »TEUF«) forelægger Obvodní soud pro Prahu 1 (distriktsdomstolen i Prags 1. distrikt) Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

- 1) Opfylder en national lovgivning som den i femte del i zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (lov nr. 99/1963, den civile retsplejelov, herefter »den civile retsplejelov«) kravene til domstolsprøvelse af afgørelser truffet af et tilsynsorgan i henhold til artikel 56, stk. 10, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (herefter »direktiv 2012/34«)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med artikel 56, stk. 6, i direktiv 2012/34, at tilsynsorganets afgørelser angående niveauet for infrastrukturafgifter erstattes med domme, som afsiges af de enkelte almindelige domstole efter sagernes realitetsbehandling i retssager med deltagelse af sagsøgere og infrastrukturforvaltere og uden deltagelse af tilsynsorganet?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, giver kravet om oprettelse af et enkelt nationalt tilsynsorgan for jernbanesektoren i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2012/34, kravet om tilsynsorganets funktioner i henhold til artikel 56, stk. 2, 11 og 12 i direktiv 2012/34, og kravet om samarbejde mellem tilsynsorganerne i henhold til artikel 57, stk. 2, i direktiv 2012/34 mulighed for at erstatte tilsynsorganets afgørelser med domme afsagt af de enkelte almindelige domstole, som ikke er bundet af de faktiske omstændigheder, som tilsynsorganet har fastslået?

[udelades] [sagens forløb i medlemsstaten]

Prag, den 1. oktober 2020

[udelades]

[Org. s. 2] OBVODNÍ SOUD PRO PRAHU 1 (distriktsdomstolen i Prags 1. distrikt)

[udelades]

[Udelades] [den forelæggende rets adresse, sagsnummer, Den Europæiske Unions Domstols adresse, dommerfuldmægtigens navn]

den 24. marts 2021

[Udelades] **[Org. s. 3]** [udelades] **[Org. s. 4]** [udelades] [navne og identifikationsnumre på sagsøgeren samt 104 navne og identifikationsnumre på sagsøgte]

Ærede Damer og herrer,

I besvarelse af Deres anmodning af 4. marts 2021 om en kortfattet (gerne på én A4-side) redegørelse for karakteren og forløbet af sagen, som behandles af Obvodní soud pro Prahu 1 (distriktsdomstolen i Prags 1. distrikt) [udelades], og hvorunder der blev rejst et præjudicielt spørgsmål, som efterfølgende den 2. marts 2021 blev forelagt Den Europæiske Unions Domstol, vil vi oplyse, at retten af hensyn til sagens genstand, antallet af deltagere samt omfanget af deres indlæg er blevet nødsaget til at henvise til de relevante dokumenter i sagens akter til belysning af omstændighederne for forelæggelsen af de præjudicielle spørgsmål, idet sagens akter fremsendes som bilag til nærværende e-mail.

Selve **sagens baggrund** er imidlertid som følger:

Sagsøger, České dráhy, a.s., nedlagde i sit søgsmål af 21. oktober 2019 påstand om at **erstatte punkt 2** i afgørelsen truffet den 5. marts 2019 af Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (myndighed med ansvar for adgang til transportinfrastruktur, herefter: »transportinfrastrukturmyndigheden«) [udelades] med følgende tekst: »Artikel II og artikel III, stk. 1 og stk. 2, i bilag nr. 1 til Prohlášení 2019 (netvejledningen af 2019) ikke er i strid med zákon o drahách (lov om jernbaner, herefter »jernbaneloven«)« samt **afgørelsens punkt angående artikel IV i bilag nr. 1 til Prohlášení 2019 (netvejledningen af 2019)** med følgende tekst: »Artikel IV i bilag nr. 1 til Prohlášení 2019 (netvejledningen af 2019) er i strid med § 33, stk. 3, litra k) i zákon o drahách (jernbaneloven). Trafikinfrastrukturmyndigheden meddeler Univerzita Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera (Pardubice Universitet, Jan Perner transportfakultetet, Den Tjekkiske Republik) en tidsfrist på 90 dage løbende fra dagen, hvor nærværende afgørelse bliver retskraftig, idet anvendelsen af artikel II, artikel III, stk. 1 og 2, samt artikel IV i bilag nr. 1 til Prohlášení 2019 (netvejledningen af 2019) ikke er tilladt efter fristens udløb«.

Den 13. august 2020 anmodede trafikinfrastrukturmyndigheden om **at forelægge de præjudicielle spørgsmål** med følgende **begrundelse**:

Den 5. marts 2018 traf trafikinfrastrukturmyndigheden afgørelse i sag [udelades], hvori myndigheden inden for rammer af den forvaltningsretlige procedure [udelades] på eget initiativ i medfør af jernbanelovens § 34e undersøgte, hvorvidt et dokument med titlen Prohlášení o dráze celostátní a o veřejně přístupných vlečkách provozovaných společnostmi České dráhy a. s., platné pro jízdní řád 2018/19 (meddelelse om nationale jernbaner og offentligt tilgængelige sidespor forvaltede af selskabet České dráhy a. s., gældende for køreplanen for 2018/2019, dvs. netvejledningen som omhandlet i artikel 27 i direktiv 2012/34, herefter »Netvejledningen 2019«) var i overensstemmelse med jernbaneloven [udelades]. **[Org. s. 5]** Infrastrukturforvalteren er selskabet České dráhy, a. s. (herefter »forvalteren«) mens Univerzita Pardubice, Dopravní fakulta Jana Pernera (Pardubice Universitet, Jan Perner transportfakultetet, herefter »tildelingsorganet«) tildeler kapacitet. Forvalteren klagede over afgørelsen til trafikinfrastrukturmyndighedens præsident og anmodede om fornyet behandling. Myndighedens præsident stadfæstede ved afgørelse af 20. august 2020 [udelades] myndighedens afgørelse i første instans.

I den forvaltningsretlige procedure vurderede trafikinfrastrukturmyndigheden på eget initiativ lovligheden af bilag nr. 1 til Netvejledningen for 2019 med titlen »Návrh ujednání o sankčních platbách za narušení provozování drážní dopravy, včetně nestranného způsobu mimosoudního řešení sporů týkajících se narušení provozování drážní dopravy na dráze« (udkast til ordning om sanktioner for forstyrrelser af jernbanetrafikken, herunder om en uvildig udenretlig bilæggelse af tvister vedrørende forstyrrelser af jernbanetrafikken). Der er tale om en sanktionsordning i henhold til artikel 35 i direktiv 2012/34. Den udgør en bestanddel af fastsættelsen af priser og afgifter for brugen af infrastrukturen og afgiftsordningen, som de er reguleret i kapitel IV, afdeling 2, i direktiv 2012/34. Den er blevet gennemført i tjekkisk ret ved jernbanelovens § 33, stk. 3, litra k).

Trafikinfrastrukturmyndigheden fastslog, at sanktioner som ikke er forbundet med forstyrrelser af jernbanetransporten, ikke hører til i aftalen om økonomiske sanktioner i henhold til jernbanelovens § 33, stk. 3, litra k), og derfor var artikel II, artikel III, stk. 1 og 2, samt artikel IV i bilag 1 til Netvejledningen 2019 i strid med jernbanelovens § 33, stk. 3, litra k).

Parten i den oprindelige forvaltningssag ved trafikinfrastrukturmyndigheden, infrastrukturforvalteren České dráhy, a. s., anlagde sag ved Obvodní soud pro Prahu 1 (distriktsdomstolen i Prags 1. distrikt) i henhold til femte del af den civile retsplejelov med påstand om, at Obvodní soud pro Prahu 1 (distriktsdomstolen i Prags 1. distrikt) [udelades] foretager en ny behandling af sagen og i medfør af § 250j i den civile retsplejelov erstatter trafikinfrastrukturmyndighedens afgørelse med sin egen dom.

I henhold til artikel 56, stk. 10, i direktiv 20012/34 sikrer medlemsstaterne, at afgørelser truffet af tilsynsorganet kan prøves ved en domstol. Retssager i henhold til femte del af den civile retspleje udgør imidlertid ikke [udelades] [slåfejl] en domstolsprøvelse af tilsynsorganets afgørelse.

Retten foretager en helt ny behandling af sagen, hvori der er truffet afgørelse i den forvaltningsretlige procedure, er beføjet til at træffe afgørelse uafhængigt af tilsynsorganets tidligere afgørelse, og er ikke forpligtet til at tage tilsynsorganets argumenter i betragtning. Retten er ikke beføjet til at annullere tilsynsorganets afgørelse og hjemvise sagen til fornyet behandling i tilsynsorganet. Retten kan forkaste klagen eller pådømme sagen selv, således at rettens dom træder i stedet for tilsynsorganets afgørelse. Tilsynsorganet har en minimal chance for at forsvare sin afgørelse ved retten.

De ovennævnte konklusioner blev bekræftet i en dom afsagt af Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Den Tjekkiske Republik) den 21. juni 2007, sagsnummer I As 53/2006: »Domstole som pådømmer sager i henhold til femte del i den civile retsplejelov prøver ikke en afgørelse truffet af et forvaltningsorgan, men erstatter dets afgørelse – de facto indtager domstolene rollen som beslutningstagende organ«.

I Den Tjekkiske Republik findes der i alt 86 domstole der er beføjede til at påkende klager i medfør af femte del af den civile retsplejelov, idet værneting fastsættes efter procesdeltagernes hjemting. Der findes en reel mulighed for, at de enkelte civile domstole vil træffe divergerende afgørelser vedrørende en netvejlednings overensstemmelse med jernbaneloven.

Som følge heraf kan enkelte domme afsagt af uafhængige civile domstole, hvis retspraksis muligvis ikke er i overensstemmelse med retspraksis fra højere retsinstanser, erstatte ensartetheden af den kontrol, som udøves af tilsynsorganet.

I lyset af den ovennævnte regulering af den civile retspleje i femte del af den civile retsplejelov fungerer hver enkelt civil domstol i Den Tjekkiske Republik som et i princippet uafhængigt tilsynsorgan for jernbanesektoren. Det er i strid med artikel 55, stk. 1, i direktiv 2012/34, hvorefter hver medlemsstat opretter et enkelt nationalt tilsynsorgan for jernbanesektoren.

Forvaltningsdomstolssystemet opfylder fuldstændigt krav, som stilles til domstolsprøvelse af tilsynsorganets afgørelser jf. artikel 56, stk. 10, i direktiv 2012/34. En forvaltningsdomstol ville altid være kompetent til at påkende søgsmål til prøvelse af tilsynsorganets afgørelser. Sager i henhold til soudní řád správní (lov om forvaltningspleje, herefter »forvaltningsplejeloven«) har karakter af kassationsprøvelse. Retten kan annullere afgørelsen, hvis den er ulovlig, eller på grund af formelle mangler. Tilsynsorganet træffer da en ny afgørelse i sagen, idet tilsynsorganet er bundet af forvaltningsdomstolens juridiske bedømmelse.

[Org. s. 6] Direktiv 2012/34 blev først gennemført ved jernbaneloven efter dom afsagt af Nejvyšší správní soud (øverste domstol for forvaltningsretlige sager).

Der blev tillige vedtaget zákon č. 320/2016 Sb., o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktúře (lov nr. 320/2016 om myndigheden for adgang til transportinfrastruktur), som opretter et tilsynsorgan, der overtog tilsynsorganets funktion fra Drážní úřad (jernbanemyndigheden, Den Tjekkiske Republik).

Ved gennemførelsen af direktiv 2012/34 blev prøvelsen af overensstemmelsen med jernbaneloven tilpasset, således at tilsynsorganet alene vurderer, hvorvidt netvejledningen er lovlig, og ikke erstatter denne med en anden tekst. Tilsynsorganet foretager en ny vurdering af netvejledningen på eget initiativ.

Desuden har Domstolen afsagt dom i en lignende sag, som finder anvendelse i nærværende sag.

Det er tale om Domstolens dom (Femte Afdeling) af 9. november 2017 i sag C-489/15, CTL Logistics GmbH, EU:C:2017:834.

Til sidst nævner trafikinfrastrukturmyndigheden, at direktiv 2012/34 erstattede det tidligere direktiv 2001/14 og regulerer netvejledninger og tilsynsorganets kontrol heraf på tilsvarende vis. Kravene til tilsynsorganer i artikel 55 og artikel 56 i direktiv 2012/34 blev markant udvidet og skærpet sammenlignet med artikel 30 og 31 i direktiv 2001/14. Der er nu lagt vægt på oprettelsen af kun ét enkelt tilsynsorgan.

Ifølge trafikinfrastrukturmyndigheden finder Domstolens dom i sagen CTL Logistics fuld anvendelse i nærværende sag, hvorfor domstolsprøvelsen af trafikinfrastrukturmyndighedens behandling i medfør af femte del af den civile retsplejelov er i strid med formålet med direktiv 2012/34, der udelukker anvendelse af nationale retsfor skrifter, hvorefter tilsynsorganets behandling af en netvejledning er underkastet domstolsprøvelse i henhold til femte del af den civile retsplejelov.

I medfør af § 99 i den civile retsplejelov er det tilladt at lade en retssag afslutte med et retsforlig indgået mellem sagens parter. Såfremt retten godkendte forliget, ville det være den mellem sagsøgerne og infrastrukturforvalteren indgåede aftale, som i virkeligheden afgjorde, hvorvidt netvejledningen var lovlig.

Indgåelsen af et forlig ville være uforenelig med artikel 56 i direktiv 2012/34, fordi bestemmelsen foreskriver, at klager over afgørelser truffet af infrastrukturforvalteren eller, i givet fald, jernbanevirksomheden eller operatøren af en servicefacilitet for så vidt angår netvejledningen og de i netvejledningen anførte kriterier, behandles af tilsynsorganet. Direktiv 2012/34 bestemmer i øvrigt, at tilsynsorganets afgørelse er bindende for alle de af afgørelsen omfattede parter og ikke er underlagt kontrol fra en anden administrativ instans.

Trafikinfrastrukturmyndighedens afgørelser i henhold til jernbanelovens § 34e om, hvorvidt netvejledningen er i overensstemmelse med jernbaneloven, ville være fuldstændig meningsløs, hvis sagens parter på et hvilket som helst tidspunkt kunne gå uden om myndigheden og indgå et retsforlig, og dermed ville

myndighedens standpunkt være helt uden betydning. Det ville således ikke være myndigheden, der har det endelige ord om netvejledningens lovlighed, men til gengæld aktørerne, som tildeler jernbaneinfrastrukturkapacitet, og ansøgerne herom, som ved forhandling kunne blive enige om, hvorvidt netvejledningen er lovlig eller ej.

I medfør af artikel 56, stk. 10, i direktiv 2012/34 kan tilsynsorganets afgørelser prøves ved en domstol. Bestemmelsen skal under ingen omstændigheder fortolkes således, at domstolene i stedet for at prøve tilsynsorganets behandling eller dets afgørelse reelt må indtræde i organets funktioner.

Privatisering af trafikinfrastrukturmyndighedens tilsynsvirksomhed er i strid med princippet om beskyttelse af den svagere aftalepart, eftersom myndigheden som led i sin tilsynsvirksomhed også skal føre tilsyn med, at jernbaneinfrastrukturforvalteren ikke misbruger sin status som naturligt monopol i forhold til de enkelte jernbanevirksomheder.

I tilfælde af domstolsprøvelse af tiltag, som trafikinfrastrukturmyndigheden har truffet på eget initiativ som i nærværende sag, kan det føre til en situation, hvor trafikinfrastrukturmyndigheden træffer en afgørelse der går imod både ansøgernes, infrastrukturforvalterens og tildelingsorganets forventninger. Da der i dette tilfælde ikke vil være procesdeltagerer, [org. s. 7] som modsætter sig sagsøgeren, ville sagsøgeren være i en meget gunstig position i processuel henseende uden sagsøgt, og det kunne føre til en omgåelse af tilsynsorganet.

Den ved retten verserende sag vedrører fastsættelsen af afgifter for brugen af infrastrukturen og afgiftsordningen, som er reguleret i kapitel IV, afsnit 2 i direktiv 2012/34.

I medfør af artikel 56, stk. 6, i direktiv 2012/34 sikrer »Tilsynsorganet [udelades], at afgifter, der er fastsat af infrastrukturforvalteren, er i overensstemmelse med kapitel IV, afdeling 2, og ikke indebærer forskelsbehandling. Forhandlinger mellem ansøgere og en infrastrukturforvalter om niveauet for infrastrukturafgifter er kun tilladt, hvis de foregår under overvågning af tilsynsorganet. Tilsynsorganet griber ind, hvis forhandlingerne kan forventes at stride mod dette kapitel.«

Inden for rammer af proceduren i henhold til femte del af den civile retsplejelov foretages en ny behandling af hele sagen, herunder niveauet for infrastrukturafgifter i henhold til artikel 56, stk. 6 i direktiv 2012/34, dog uden tilsynsorganets tilsyn og uden muligheden for at intervenere. Efter trafikinfrastrukturmyndighedens opfattelse er det i strid med direktivets bestemmelser, når den selvsamme sag prøves ved en almindelig domstol uden deltagelse af tilsynsorganet.

Endelig er anvendelsen af femte del af den civile retsplejelov ikke i overensstemmelse med direktiv 2012/34 også af denne grund, at det i visse tilfælde er de forvaltningsretlige domstole, mens det i andre tilfælde er de civile domstole, der er kompetente til at prøve trafikinfrastrukturmyndighedens

afgørelser. Det er bl.a. tilfældet i den nærværende sag vedrørende ulovlig fastsættelse af priser – afgifter, ved anvendelse af hvilke infrastrukturforvalteren gør sig skyldig i en lovovertrædelse. Trafikinfrastukturmmyndighedens afgørelse om en potentiel lovovertrædelse prøves af en forvaltningsdomstol, hvis der indbringes en sag. Det bliver dog en civil domstol, der vil foretage en ny vurdering af, hvorvidt priserne i netvejledningen blev fastsat på lovlige vis, og i givet fald fastsætte dem. Domstolsprøvelse af tilsynsorganets sagsbehandling eller afgørelser i forskellige sager i artikel 56, stk. 1, i direktiv 2012/34, vil variere alt efter, hvilken domstol der er kompetent med hensyn til den pågældende sag.

I den forbindelse vil domstolsprøvelse udført af forskellige domstole og ved anvendelse af forskellige procedurer føre til at sammenhængen i tilsynspraksis opgives, hvilket er i strid med formålet i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2012/34, som finder udtryk i, at hver medlemsstat opretter ét nationalt tilsynsorgan for jernbanesektoren. Det kan føre til, at der findes to uafhængige og ikke sammenhængende procedurer for beslutningstagningen, hvilket jo klart strider mod formålet i artikel 56 i direktiv 2012/34.

De civile domstole som påkender sager i henhold til femte del af den civile retsplejelov opfylder ikke visse krav, som direktiv 2012/34 stiller med hensyn til tilsynsorganets beslutningstagning. Domstolene er ikke forpligtede til at offentliggøre deres afgørelser således som det kræves i artikel 56, stk. 11, i direktiv 2012/34. I medfør af § 158 i den civile retsplejelov forkyndes en dom afsagt i den civile retlige procedure alene til sagens parter. Såfremt trafikinfrastrukturmyndigheden ikke har partstatus, er der ingen udtrykkelig retlig forpligtelse til at sende tilsynsorganet en genpart af domme, som træder i stedet for myndighedens afgørelser.

De civile domstole er i medfør af artikel 56, stk. 2, i direktiv 2012/34 ikke kompetente til at overvåge konkurrencesituationen på markederne for jernbanetransportydelse samt infrastrukturforvalterens aktivitet i forhold til reglerne i netvejledningen med henblik på at forebygge forskelsbehandling blandt ansøgerne. Domstolenes påkendelse af sager kan derfor ikke erstatte tilsynsorganets afgørelser.

Hvad angår et forlig kan de civile domstole ikke sikre, at forhandlingerne mellem ansøgere og en infrastrukturforvalter vedrørende niveauet for infrastrukturafgifter føres under overvågning af tilsynsorganet, således som det kræves i artikel 56, stk. 6, i direktiv 2012/34. Infrastrukturafgifterne er fastsat i en netvejledning.

De civile domstole har ikke beføjelse til at gennemføre revisioner eller iværksætte eksterne revisioner hos infrastrukturforvalterne, operatører af servicefaciliteter og – når det er relevant – jernbanevirksomheder for at kontrollere, om bestemmelserne om adskillelse af regnskaber er overholdt, som artikel 56, stk. 12, i direktiv 2012/34 kræver det. Imidlertid kan behovet for revision opstå også i løbet af en sag for retten. **[Org. s. 8]**

De civile domstole er ikke beføjet til at samarbejde med tilsynsorganerne med henblik på at yde hinanden en gensidig bistand inden for rammerne af deres opgaver med at overvåge markeder, behandle klager (herunder kontrol af netvejledninger) eller foretage undersøgelser, således som det kræves i artikel 57, stk. 2, i direktiv 2012/34.

I den ovennævnte dom af 7. maj 2014 afsagt af Nejvyšší správní soud (øverste domstol for forvaltningsretlige sager), sagsnummer 1 As 28/2014–62, fastslås bl.a. i pkt. 29, at »direktiv 2001/14/EF i artikel 30, stk. 6 kræver, at der sikres prøvelse af afgørelser truffet af tilsynsorganet, som i Den Tjekkiske Republik er Drážní úřad (jernbanemyndighed). Direktivet indeholder til gengæld ikke nogen regler om domstolens saglige kompetence i de enkelte medlemsstater, således at det udelukkende er op til hver enkelt medlemsstat at fastsætte regler for, hvilken domstol der har saglig kompetence til at foretage prøvelse af tilsynsorganets afgørelser. I Den Tjekkiske Republik er kravet om domstolsprøvelse hermed opfyldt både ved behandling i medfør af forvaltningsplejelovens § 65 m.fl. og ved behandling i medfør af femte del i den civile retsplejelov, idet behandlingerne i princippet skal sidestilles i den sammenhæng. Eftersom saglig kompetence i nærværende sag fastsættes på baggrund af nationale retsforskrifter, og der ikke er behov for fortolkning eller bedømmelse af gyldighed af direktiv 2001/14/EF eller af andre EU-retlige forskrifter, anmodede Nejvyšší správní soud (øverste domstol for forvaltningsretlige sager) ikke Domstolen om en præjudiciel afgørelse som omhandlet i artikel 267 TEUF«.

Siden er de ovennævnte krav til tilsynsorganet blevet ændret, og den ovennævnte dom i sagen CTL Logistics er blevet afsagt. Direktiv 2012/34 bestemmer ganske vist ikke domstolens saglige kompetence, men indeholder regler om beslutningsproceduren. Det er hermed ikke længere helt korrekt, at begge procedurer anvendt i Den Tjekkiske Republik opfylder kravene til domstolsprøvelse af tilsynsorganets afgørelser. Efter trafikinfrastrukturmyndighedens opfattelse er proceduren ved de civile domstole i strid med direktiv 2012/34. Af denne grund anmoder myndigheden om, at retten anmoder Domstolen om præjudiciel afgørelse i medfør af artikel 267 TEUF.

Afslutningsvis finder trafikinfrastrukturmyndigheden, at den nugældende nationale lovgivning om domstolsprøvelse af trafikinfrastrukturmyndighedens afgørelser om, hvorvidt netvejledningen er i overensstemmelse med jernbaneloven foretaget i medfør af femte del i den civile retsplejelov, er i strid med direktiv 2012/34 af følgende grunde:

- a. Siden Nejvyšší správní soud (øverste domstol for forvaltningsretlige sager) afsagde den ovennævnte dom er lovgivningen og retspraksis blevet ændret, hvilket gør det nødvendigt at anmode om præjudiciel afgørelse.
- b. Der er ikke tale om en domstolsprøvelse af en myndigheds afgørelse, men om en ny afgørelse i selvsamme sag, hvilket er i strid med artikel 56, stk. 10, i direktiv 2012/34.

c. De almindelige domstole erstatter myndighedens afgørelser med disses egne domme og tilsidesætter herved direktivets artikel 55, stk. 1, hvorefter der skal oprettes et enkelt nationalt tilsynsorgan for jernbanesektoren.

d. Retspraksis fra i alt 86 almindelige domstole i Den Tjekkiske Republik ville erstatte et ensartet tilsyn udført af rette organ, med forbehold af en eventuel efterfølgende kontrol fra domstolene, som påkender søgsmål til prøvelse af tilsynsorganets afgørelser, hvilket ville medføre parallel eksistens af to ikke-koordinerede beslutningsprocedurer, hvilket klart strider mod formålet som søges gennemført i artikel 55 og 56 i direktiv 2012/34.

e. Ved at tillade, at en infrastrukturforvalter og ansøgere kan indgå et retsforlig, fratages tilsynsorganet fuldkommen dets funktion, hvilket er fuldstændig i strid med formålet med direktiv 2012/34.

f. Inden for rammer af en civilretlig procedure har tilsynsorganet ikke den mindste chance for at forsvare dets afgørelser, mens domme, som træder i stedet for myndighedens afgørelser, kan afsiges uafhængigt af tilsynsorganets aktivitet.

g. Kravet i artikel 56, stk. 6, i direktiv 2012/34, hvorefter forhandlinger mellem ansøgere og en infrastrukturforvalter om niveauet for infrastrukturafgifter skal foregå under overvågning af tilsynsorganet, vil ikke være opfyldt.

h. De civile domstole opfylder heller ikke kravene i artikel 56, stk. 2, 11 og 12, samt i artikel 57, stk. 2, i direktiv 2012/34. **[Org. s. 9]**

For så vidt angår yderligere oplysninger, som kan have betydning, tillader vi os at henvise til sagens akter, som De hermed får tilsendt.

[Udelades] [dommerfuldmægtigens navn, den forelæggende ret]